

Zatímco déšť si v listí hrál

Jiří Korn

Znáš ten den, kdy mží
a déšť ti zamkne průhled ke hvězdám.
Znáš ten den, den psí,
kdy náhle všechno prohrané se zdá
Se zdá já vím,
však zlé dny vyprší jak tenkrát.

Zatímco déšť si v listí hrál,
zefýr už klenbou mračen táh.
Zezlát i bronz všech magistrál.
Rodil se úsvit v myšlenkách.
Zatímco déšť si v listí hrál,
s duhou zas úsměv roztává.
Vidím, že na rtech máš ho dál.
Vesmír je slunce ty a já.

Pár zlých slov, pár vět
a svět je jednou velkou marností.
Vrátit noc, vzít zpět
stín výčitek, už nelze tak co s tím
Jen on, jen čas
dnes ví si rady zas jak tenkrát.

Zatímco déšť si v listí hrál,
zefýr už klenbou mračen táh.
Zezlát i bronz všech magistrál.
Rodil se úsvit v myšlenkách.
Zatímco déšť si v listí hrál,
s duhou zas úsměv roztává.
Vidím, že na rtech máš ho dál.
Vesmír je slunce ty a já.

Prý, že každý z nás má v sobě žár i mráz
své vlastní počasí.
A má být jaké? - Normální né psí!

Zatímco déšť si v listí hrál,
zefýr už klenbou mračen táh.
Zezlát i bronz všech magistrál.
Rodil se úsvit v myšlenkách.
Zatímco déšť si v listí hrál,
s duhou zas úsměv roztává.
Vidím, že na rtech máš ho dál.
Vesmír je slunce ty a já.

Zatímco déšť si v listí hrál,
zefýr už klenbou mračen táh.
Zezlát i bronz všech magistrál.
Rodil se úsvit v myšlenkách.
Zatímco déšť si v listí hrál,
s duhou zas úsměv roztává.
Vidím, že na rtech máš ho dál.
Vesmír je slunce ty a já.